

buiten spoor

NTKC

Huizen

In gesprek met
Sterre Duitshof

Begrazing voor
biodiversiteit

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 1 (januari - maart 2024): 21 november 2023. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marjan Aarnoutse, Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Michiel Maas, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers
Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@ntkc.nl

Aan dit nummer werkten mee

Sanne Bookelman, Huibert Crijns, Karen van Geffen, Laure van Heek, Peter van Heek, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Sybren Kalkman, Taco de Koning, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Louis Raaijmakers, Vincent Tollenaar.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl
De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl
Foto omslag Eli Vlessing
Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

- 4 **Huizen.**
Terrein met uitzicht
- 10 **In gesprek met Sterre Duitshof**
- 14 **35 jaar ballotage bij de NTKC**
- 16 **Begrazing voor biodiversiteit**

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 12 Hongerige paddenstoelen
- 13 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
In het leeslicht
- 19 Tent & techniek: bikepacken en vakantiefietsen
- 20 Nieuws van de club
- 21 Nieuws van de terreinen
- 22 Verkassen

Selectie uit de agenda

Genoeg gezomerd, we gaan het najaar in. Praat mee in een najaarsledenvergadering, of werk mee op een van de terreinen. Of doe allebei, er zijn meer dan genoeg gelegenheden.

Voor een volledig overzicht en de actuele status van alle activiteiten, kijk je op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda.

Najaarsledenvergadering

Op **diverse data** houden de afdelingen hun NLV, dé kans om je stem te laten horen.

Werkdagen, -weekenden en -weken

Veel leuker en gezelliger dan menig een denkt, dus kom langs en draag een steentje bij aan **het onderhoud van onze terreinen**. Ervaring niet vereist. Ook leuk voor kinderen.

Traditie

We kijken er nu al naar uit: het Oliebollenkamp op Limmen op **6 en 7 januari 2024**.

Winterkamperen

Met veel ontzag heb ik altijd opgekeken naar de bikkels die onder barre omstandigheden lachend een stukje terrein sneeuwvrij maken, om er vervolgens hun tent neer te zetten. Die met wollen sokken aan hun voeten en een muts over hun hoofd de slaapzak in kruipen om de volgend ochtend bij de eerste ijzige zonnestralen van hun laatste restje niet bevroren water een mok dampende koffie te zetten. Sommigen slapen niet eens in een tent, maar gewoon in de open (ijskoude) lucht, in een hangmat onder een tarp. Winterkampeerders. Vergelijkbaar met nieuwjaarsduikers en ijsbaders. Waarbij winterkampeerders het natuurlijk rustig een week uithouden – heel wat anders dan op 1 januari even gillend de zee inrennen en er meteen weer uit.

Zelf ben ik een uitgesproken mooiweerkampeerder. Daar is kamperen mijns inziens namelijk voor uitgevonden. In vergelijking met de winterkampeerders ben ik dus eigenlijk een zomerkampeerder. Ik kies voor aangename, comfortabele omstandigheden. Hoewel ... de laatste jaren is de status van de zomerkampeerder aan het verschuiven. De gevolgen van de klimaatverandering doen zich voelen. Elke zomer worden hittestatistieken gebroken. Droogte, watertekorten, bos- en heidebranden, alarmfases tot en met het verbod je eigen tuin te sproeien. De zomerkampeerder heeft heel wat te trotseren en is af en toe te beschouwen als een 'bikkel die onder barre omstandigheden de tent neerzet'. Als het zo door gaat, wordt de zomerkampeerder de nieuwe winterkampeerder.

Het najaar staat voor de deur. En straks de winter. Misschien moet ik er dan toch maar eens wat vaker opuit gaan – om erachter te komen wat voor kampeerder ik nou eigenlijk ben. Tot ziens op een van onze terreinen – in de zon of in de sneeuw.

Anne Vlessing
Redactie Buitenspoor

Terrein met uitzicht

Avondzon op het Gooimeer. Tussen grijze wolken door vallen gouden stralen op het water, dat een patroon van donkere en lichte golfjes vormt. Aan de overkant verrijst de skyline van Almere. En tegen dit weidse decor zwiert een zwerm spreeuwen in vloeiende figuren. Hoe vaak ik ook op Huizen kom, het uitzicht vanaf het caravanveld maakt altijd indruk.

Tekst Marleen Blokhuis,
foto's Louis Raaijmakers, Sebastiaan Talsma, Eli Vlessing

In een fris en regenachtig weekend in augustus is het ongewoon rustig op het terrein. Wel klinkt er vrolijk gelach en gespetter vanaf de steiger. Tim (13) en Niels (15) kamperen hier 2 nachten met hun opa en oma en hebben net gesuip en gekanood. 'Het weer is nu perfect, niet te veel wind.' Dat het water niet veel dieper dan kniehoogte wordt, is niet handig als je wilt zwemmen, maar met surfen, suppen of varen heb je daar geen last van. 'Als je erin valt, sta je meteen. En het water is helemaal niet koud. We gaan nog even!'

Groot en oud

Anders dan de leegte dit weekend doet vermoeden, is het parkachtige Huizen een van onze meest bezochte terreinen. Omdat het ook een van de grootste is (3,8 ha), raakt het niet snel overvol. Kampmeester Jos, pas voor de tweede keer hier, staat met zijn tent aan het pad (vanaf de ingang naar het achterste toiletgebouwtje) dat oudere Huizen-gangers 'de Kalverstraat' noemen. Hij is zeer te spreken over de grote, individuele kampeerplekken. 'Je ziet ook goed dat dit een oud terrein is: er staan opvallend mooie grote, oude bomen.'

Aan de noordkant loopt het driehoekige perceel steil af naar een fietspad langs het Gooimeer, aan beide andere zijden liggen bos en akkers. Zelf vind ik dit keer een fijne plek achter het grote toiletgebouw. Zonder uitzicht op het water, maar wel lekker uit de wind. Zo aan de rand van het terrein merk je wel dat het natuurgebied de Naarder Eng populair is om honden los te laten lopen. Tot een paar jaar geleden zag je nog regelmatig een hond het terrein op schieten, en dan kon het zelfs gebeuren dat die er enthousiast met jouw boterham met pinda-kaas vandoor ging. Maar nu het hele kampeerterrein met een 'hondenhek' is afgezet, hóór je in principe de honden en hun baasjes alleen nog maar.

Verliefd op de beuk

's Ochtends staan Eric en Jantje hun tent af te breken. Alles gaat zó in de bagageruimte van hun overkapte ligfietsen. Huizen, de laatste stop van hun meerdaagse fietstochtje, vinden ze een mooi reisdoel vanwege de afstand tot hun huis in Wedde: 180 à 190 km. 'Wát, fietsen jullie dat in één dag?!' 'Ja, met zo'n ligfiets kan dat makkelijk. Door de gestroomlijnde overkapping, en doordat je geen wind voelt, halen wij zonder veel inspanning 30 km per uur. Sterker nog, doordat je ligt, rust je tijdens het fietsen zelfs uit.' 'Aha! Maar wat vinden jullie verder van Huizen?' 'Het is een heerlijk groot terrein. Met fantastisch sanitair. Lekker ruim, en makkelijk schoon te maken. O, is er nog een tweede toiletgebouwtje?'

Voor Manuel (8) en Rowan (5) en hun ouders is Huizen helemaal nieuw. Ze zijn komen fietsen vanaf Den Treek – Manuel op zijn gloednieuwe verjaardagsfiets en Rowan op een

aanhangfiets – en gaan uiteindelijk door naar Texel. Het leukste op Huizen vindt Rowan de speelplek met de schommel en de wipwap. 'En het uitzicht naar het water!' Zwemmen zien de jongens niet zo zitten, 'het is daar zo moerassig', maar de thee van watermunt die ze bij de steiger vonden, was lekker. De bramen op het terrein vallen ook in de smaak. Hun ouders vinden Huizen prachtig: 'Zo groot, zo rustig, en bijzonder met dat uitzicht.' Bovendien is moeder Rebekka verliefd geworden op de meerstammige beuk (de grote 'beukenstoel') bij hun tent. 'Daar heb ik een tijdje in gezeten, en de kinderen hebben erin gespeeld.' Rowan: 'Mag ik nog wat vertellen? We gaan zo naar een hele grote speeltuin [Speelpark Oud Valkeveen, red.]. Daar is ook een mini-achtbaantje!'

Een leven lang Huizen

Wie Huizen al veel langer kent, is Henk (75): al van kleins af aan komt hij hier vaak. 'Als kind liepen wij vanaf het terrein zó het water in. Er was nog geen hek, geen fietspad, alleen

Bijzonder op Huizen

Het terrein ligt zo'n 6 meter boven het Gooimeer, een hoogteverschil dat ooit door een gletsjer werd opgestuwd. Tot 1932 (aanleg Afsluitdijk) beukte de Zuiderzee direct tegen deze klifkust aan. Nu scheiden een fietspad en een flinke rietkraag het terrein van het water. Afspraak is om op het caravenveld de klif over

de hele breedte vrij te houden van tenten of caravans. Zo kan iedereen van het uitzicht op het meer genieten.

Aan de overkant van het fietspad geeft een hek met NTKC-bordje toegang tot een pad door het riet. Aan het eind daarvan ligt elk jaar tussen 15 mei en 15 september

onze eigen steiger, in 2014 door enthousiaste leden aangelegd. Op het terrein liggen kajaks en surfplanken waarmee je het meer op kunt.

Terrein Huizen is niet aangesloten op de riolering, maar heeft een eigen biologisch

waterzuiverings-systeem. Bacteriën eten afvalstoffen op en zetten die om in onschadelijke of minder schadelijke stoffen. Het evenwicht in dit systeem is kwetsbaar. Daarom is er geen afwasplek in of bij de toiletgebouwen. Afwassen doe je dus bij je tent of caravan en het afwaswater verspreid je in de bosjes.

*Weidse wolken,
beweeglijk water,
zeilbootjes en
knobbelzwanen*

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van alle terreinen samen
2021/2022	906	4.650	5.556	9,0%
2020/2021	1.051	5.023	6.074	8,4%
2019/2020	675	3.111	3.786	7,5%
2018/2019	1.130	4.863	5.993	11,9%
2017/2018	1.113	4.492	5.605	9,8%

(bron: Jaarverslagen NTKC)

een zandstrandje.' Vanaf een jaar of 16 kampeerde hij 'met een ploegje jongens, zo'n 8 à 14 man', zo'n beetje elke 2 weken een weekend op Huizen. 'Overdag voetballen, ravotten. Dat was ons weekenduitje. Vanuit Amsterdam gingen we hier op de fiets met de bus naartoe. Ook in de winter. Eerst haalden we in het dorp de sleutel bij meneer Donkelaar. Maar als het heel koud was, mochten we van zijn vrouw, die we 'moeke' noemden, niet kamperen; dan moesten we bij hen op zolder slapen. Met sommige jongens van die vriendenclub heb ik nog steeds contact.'

Henk heeft ook zijn vrouw, inmiddels overleden, destijds op Huizen leren kennen. En als afdelingsbestuurslid was hij onder meer betrokken bij de bouw van beide toiletgebouwen en van de Donkelaar, het huisje bij de ingang waar kampmeesters meestal de inschrijving doen en waar boeken, spelletjes en mappen met toeristische info en kampvuurliedjes liggen. Nu staat zijn caravan hier al vanaf april. Gebracht door zijn zoon, want om gezondheidsredenen mag Henk niet meer zelf rijden. 'Hier heb ik het naar m'n zin.'

En dat laatste geldt eigenlijk voor alle kampeers die ik spreek. Of je nu een leven lang herinneringen op dit terrein hebt liggen of er als kersvers lid nog maar net komt kijken, iedereen waardeert de ruimte, de mooie bomen, de eekhoorns, de spechten, de konijnen en de nabijheid van het meer.

Voor ik het terrein verlaat daal ik nog een keer af naar de steiger. Vanaf de overkant komt wel eens clubmuziek naar het terrein toe waaien, maar het uitzicht is en blijft een feest. Weidse wolken, beweeglijk water. Zeilbootjes en knobbelzwanen. Vertrouwd, en toch verveelt het nooit. <

Dit is geen tent

Dwalend door de beeldentuin van het Kröller-Müller Museum zie ik in de verte tussen de bomen door een schattig eenstoktentje, glinsterend in de zon. Van dichterbij bekeken blijkt het een aluminium sculptuur te zijn. Twaalf min of meer driehoekige platen houden elkaar in evenwicht en raken elkaar in de punt bovenin. Zo vormen ze een asymmetrische piramide, die het licht weerkaatst.

Zoals René Magrittes beroemde schilderij *Ceci n'est pas une pipe* geen pijp is, maar een tweedimensionale afbeelding van een pijp, zo is Tony Andreas' *Shelter* geen tent, maar een driedimensionaal beeld van een tent. Een beeld dat weer en wind en licht en schaduw vrij spel geeft door de openingen tussen de platen onderling en tussen de platen en de grond. Een beeld dat het tegendeel van lichtgewicht en makkelijk verplaatsbaar is. En toch lijkt het op een tent. Dat komt niet alleen door zijn vorm, en door zijn titel (*Shelter*), maar ook door de waaierende ritmiek van de platen. Op een abstract-geometrische manier doet die denken aan bijvoorbeeld stromend water of een wervende wind. Kortom: aan buiten zijn.

Marleen Blokhuis

Tony Andreas (1944-2019), *Shelter*, 1975 (ontwerp 1974), aluminium, 245 x 456 x 296 cm, Kröller-Müller Museum, Otterlo

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Spoed-soep met prei

Het overkomt mijn lief en mij elke herfst opnieuw: na een fijne fietstocht op een warme najaarsdag gaat de zon nét iets eerder onder dan verwacht, en is het meteen ook nét iets kouder dan verwacht. Na het opzetten van de tent moet het eten dus snel op tafel. En met deze soep kan dat in een kwartier.

Ontdoe ruim **1 pond prei** van het lelijke/harde groen, en snijd het mooie groen in dunne ringetjes. Breng **1,2 liter water** met een **half bouillonblokje** aan de kook, en laat de preiringetjes daarin garen. Snijd intussen het wit van de preien ook in dunne ringetjes. Haal de pan van het vuur en voeg de witte preiringetjes plus **1 zakje instant-aardappelpuree** (138 gram) toe. Roer glad, en verdun eventueel met een scheutje water. Roer er ook nog een **scheut (olijf)olie** of een **klont boter** door, en een serieuze hoeveelheid **mosterd**. Mosterdsterktes en -voorkeuren verschillen, dus proef tussen de lepel(tje)s door. Maak het geheel op smaak af met **zout** en (**witte**) **peper**.

Eet met wat **kaascrackers**. Dat mag. Die heb je na een dag fietsen (of wandelen, of werkweekend-werken) verdiend.

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

JS'er in de kijker

Naam:

Kasper Loerakker

Woonplaats: **Maarn**

Leeftijd: **16**

Studie: **Middelbare school**

Tent: **Marmot Vapor 2P**

Favoriete kampeerkost:

Pannenkoeken of pasta pesto met boontjes

JS sinds:

65-jarig jubileumkamp in 2022

Meest bijzondere JS-ervaring:

Ik vind persoonlijk de zomertoer een heel gaaf kamp waar je met z'n allen op de fiets van terrein naar terrein fietst. Een ervaring die je echt niet mag missen als je meegaat met de JS. Maar de FICC Youth Rally is zeker ook een ervaring die je een keer meegemaakt moet hebben als JS-deelnemer.

De NTKC viert haar 111-jarig jubileum en de Jeugdsectie bestaat dan al 66 jaar! Daarom een korte historische terugblik op de Jeugdsectie.

In **1957** werd de Jeugdsectie opgericht met een groep van al ongeveer **40** actieve deelnemers. Sindsdien zijn er ongeveer **600** kampjes georganiseerd en zijn er gemiddeld **12.000** keer tenten opgezet en afgebroken. Ook is er gereisd naar

meer dan **15** verschillende landen voor de FICC Youth Rally en deze is **8** keer in Nederland georganiseerd. Sinds **1988** wordt de zomertoer te fiets georganiseerd door de Jeugdsectie. Die is sindsdien elk jaar georganiseerd, behalve in **2020** toen we een zomerweek hadden vanwege de pandemie.

Dit betekent dat er al **34** zomertoeren zijn geweest! De Jeugdsectie wordt aangedreven door een geweldig sectiebestuur dat al **28** voorzitters heeft gehad. Tot **2** keer aan toe is de Jeugdsectie bijna opgedoekt vanwege een gebrek aan deelnemers, maar we bleven standvastig!

Zo hebben we van sommige families al een **derde** generatie rondlopen. Ben jij tussen de **14** en **26** en lijkt het jou leuk eens mee te gaan met deze geweldig gezellige groep mensen? Kijk dan op www.jeugdsectie.nl voor meer informatie en ons toerprogramma of mail naar jeugdsectie@kampeerclub.nl. Voor het gemak kun je ook een DM sturen [@jeugdsectie_ntkc](https://www.instagram.com/jeugdsectie_ntkc).

Join us on Facebook

9 **buiten spoor**

jeugdsectie@kampeerclub.nl

Juni 2023. Aan Den Treek is te merken dat er droogte heerst in Nederland. Ik heb hier afgesproken met Sterre Duitshof, 24 jaar, sinds 2 jaar voorzitter van de Jeugdsectie.

Een ontmoeting tussen jong en oud. Sterre is nog een jaar deelnemer van de Jeugdsectie, daarna moet ze er vanwege haar leeftijd uit. Maar in de Jeugdsectie gesloten vriendschappen blijven bestaan, soms een leven lang. Vandaag is ze 70 kilometer vanuit Nijmegen komen fietsen.

Tekst Sybren Kalkman, foto Eli Vlessing

'Ik kampeer al sinds ik 3 maanden oud was, met mijn ouders. Vanaf mijn zevende ben ik bij de NTKC. En ik ben een echte NTKC'er want ik heb meer dan 1 tent, namelijk 3. Ik kampeer het hele jaar door, in de winter in een katoenen tweestokker, in de zomer in mijn superlichte fietstent. Mijn vriend – die ik heb ontmoet bij de Jeugdsectie – en ik fietsen binnenkort van Bazel via de Vogezen terug naar huis. In Nederland kampeer ik ook veel en met veel plezier: elk NTKC-terrein voelt als thuiskomen, maar als ik dan toch moet kiezen, is De Heerkuil in Sint Geertruid mijn favoriet.'

De Jeugdsectie

'De Jeugdsectie is altijd belangrijk geweest voor mij, daar ben ik letterlijk mee opgegroeid. Ik ben er sinds mijn 14de bij, ik kan er mezelf zijn en voel me er echt thuis. De jaren bij de Jeugdsectie hebben me meer gevormd dan, bijvoorbeeld, school. Ik heb dan ook veel te danken aan de Jeugdsectie – onder andere mijn vriend dus – en met mijn voorzitterschap hoop ik iets terug te doen. Ik ben nog een jaar voorzitter, als ik er dan mee

ophoud, hoop ik dat het is gelukt een jongere groep aan te spreken, want de Jeugdsectie is toch langzaam aan het vergrijzen. Ik weet niet precies hoeveel NTKC-leden er tussen de 14 en 26 jaar zijn, maar die kunnen zich allemaal bij de Jeugdsectie aansluiten. Als we een groot kamp hebben zijn er zo'n 50 deelnemers, op een winterkamp een stuk of 20. En verder hoop ik natuurlijk dat de hechte vriendschappen die ik hier in de loop der jaren heb opgebouwd, ook standhouden ná onze tijd in de Jeugdsectie.

De toekomst

'Ik studeer Bos- en Natuurbeheer in Wageningen. Ik vind het heerlijk om buiten te zijn, met mijn handen de aarde te voelen, gezond voedsel te laten groeien. Tegelijk ben ik ook bezig met de discussie tussen natuurbeheer en (duurzame) landbouw. Ik heb een paar keer gedemonstreerd op de A12 want ik vind het belangrijk dat mensen over onderwerpen als klimaat, milieu en duurzaamheid nadenken. Dit demonstreren doe ik natuurlijk persoonlijk en niet vanuit mijn positie als voorzitter: de

Jeugdsectie heeft geen politieke standpunten. Dat geldt denk ik voor de hele NTKC. Hoewel er onder de leden duidelijke ideeën zijn over het omgaan met de natuur, blijven dat meningen van individuen.

Als we naar de NTKC over 10 jaar kijken, denk ik dat onze manier van kamperen nog steeds zal bestaan. Ook zal er nog steeds een Jeugdsectie zijn, waarin jonge mensen vriendschappen sluiten die belangrijk zijn voor het verloop van hun verdere leven. Zoals voor mij. Ik denk dat ik zelf over 10 jaar nog steeds bezig zal zijn met klimaat, bos en natuur. In Nederland. En ik zal activistisch zijn, want dat is voorlopig nog wel nodig. Verder heb ik nog steeds contact met mijn vrienden uit de Jeugdsectie. En ik woon op een oude boerderij, met een groep gelijkgestemden. Een duurzame woonvereniging.'

Vrolijk concluderen we dat de verschillen tussen een actieve, zelfbewuste jonge vrouw van nu en een wat oudere activist uit de jaren zestig van de vorige eeuw veel kleiner zijn dan veel mensen denken.

In gesprek met Sterre Duitshof

Het is je misschien weleens overkomen dat je kamp wil maken en dat je in een ooghoek iets roods tussen het gras ziet. Nadere inspectie van dit oranjerode, ongeveer 3 centimeter hoge knotsje leert, eventueel met hulp van de foto-herkenningsapp ObsIdentify, dat je te maken hebt met een paddenstoeltje: de rupsendoder. Deze naam voorspelt niet veel goeds voor de rups en inderdaad zal de rups nooit een vlinder worden ...

Paddenstoelvormende schimmels zijn bij iedereen bekend. We kennen ze vooral van hun rol in het bos: ze verteren bijvoorbeeld dood hout of dode bladeren, of ze helpen juist planten door water en voedingsstoffen te leveren, of ze infecteren en verteren levende planten. Van deze paddenstoelvormende schimmels is er een kleine groep die dierlijk voedsel prefereert boven plantaardig en de rupsendoder is daar één van. Deze groep vleesetende schimmels is dierspecifiek: de rupsendoder (*Cordyceps militaris*) heeft het gemunt op grote nachtvlinders. Als het oranjerode vruchtlichaam zich boven de grond laat zien dan is dat met het doel om zich voort te planten: hij laat z'n sporen los, die worden door de wind verspreid en

komen overal neer. Infectie van de rups met de spore vindt waarschijnlijk plaats na de vervelling – dan is de huid zacht. De rups merkt daar verder niets van, eet lekker door en bereikt op een gegeven moment het stadium om te gaan verpoppen. Dat verpoppen doet deze rups in de grond, in matig bemeste weilanden. Ondertussen groeit de schimmel in de pop door. De pop overlijdt en de schimmel maakt zijn opvallende vruchtlichaam.

Er wordt in de biologie onderscheid gemaakt tussen parasieten en parasitoïden. Parasieten leven van hun gastheer maar hebben niet de intentie hem te doden. Zij hebben er juist voordeel van dat dit niet gebeurt. Parasitoïden doden uiteindelijk altijd hun gastheer. Onze rupsendoder is parasitoïd: de rups zal nooit vlinder worden, dus nooit voor nageslacht zorgen. Zo'n prooi-predator relatie is één van de vele relaties in de natuur die ervoor zorgt dat er balans is in een ecosysteem. Soms is die balans ver te zoeken maar niet als je een rupsendoder op een kampeerveldje ziet!

Tekst en foto Ton Hermans en Karin Koppen

Wist je dat?

Het woord 'herfst' komt van het Oudnederlandse woord 'hervista', wat een beetje lijkt op het Engelse woord 'harvest'.

Dit betekent oogsten, in de herfst halen de boeren veel gewassen (voedsel) van het land.

BUITENKINDEREN >>

Herfstkleur

De mooie kleuren die bladeren aan bomen in de herfst krijgen, zitten eigenlijk altijd al in het blad. In de zomer kunnen we deze kleuren niet zien, want dan is de kleur groen veel meer aanwezig. De groene kleur in het blad komt door bladgroenkorrels, deze gebruikt de plant om

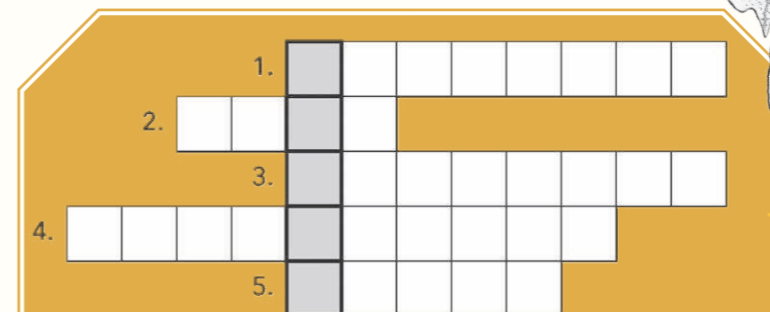
licht op te vangen en van koolstofdioxide zuurstof te maken. Wanneer het herfst wordt, schijnt de zon minder lang. De boom stopt dan met het aanmaken van de bladgroenkorrels en de groene kleur verdwijnt. Je kan dan de andere kleuren zien: geel, oranje en rood.

Maisie (2 jaar) op Ouddorp

Ik ga supergraag kamperen bij de NTKC. We zijn het vaakste te vinden op Ouddorp. Ik kan dan lekker naar het strand en zonnen en zwemmen. Soms moet ik oma helpen met corvee. Het leukste is de hele dag buiten rennen. Met mijn emmertje zoek ik blaadjes, stokjes en schelpen. Onze hond Dibbes is ook mee, dat is heel gezellig. Samen kunnen we veel avonturen beleven.

Samenstelling: Karen van Geffen en Sjoerd Huinink, tekening: Peter Arends

Vul je antwoorden in en je leest in de grijze vakjes de naam van een bekende boomvrucht uit de herfst.

- 1 Mijn kleur is roodbruin en mijn staart lijkt een pluim. Ik houd erg van nootjes en woon in een boom.
- 2 Ik weef een web van tak naar tak zodat ik wat te eten heb.
- 3 In de herfst val ik uit de boom en ik ben bruin en rond. Mijn jasje heet een bolster.
- 4 In de herfst groei ik in het bos, onder de bomen of in het mos. Ik heb soms mooie kleuren en ben heel klein. Ga je op me zitten, dan vind ik dat niet fijn.
- 5 Ik stamp in de plassen en loop in de regen. Mijn voeten blijven droog, ik kan ertegen! Ik kan zelf in een diepe plas staan! Wat hebben mijn voeten aan?

doen

Herfstslinger maken

Verzamel mooi gekleurde bladeren, takjes, kastanjes, eikels en beukenootjes kunnen natuurlijk ook. Met een naald en draad rijg je de bladeren aan elkaar. De takken of andere herfstmaterialen kan je er ook aan maken. Zo krijg je een mooie herfstslinger!

35 jaar ballotage

Een bolwerk binnen een exclusieve kampeerclub

In het midden, met bril, zit voorzitter Anton de Vries.

Tekst Jan Das, beeld uit het NTKC-archief

De NTKC was vroeger een kleine, besloten club. Men kende elkaar. Als buitenstaander werd je pas geaccepteerd als je uit het goede hout gesneden was. Toen na de Tweede Wereldoorlog kamperen populairder werd, vreesde het bestuur een toestroom van ongewenste elementen. De nadruk kwam daarom meer te liggen op introductie door een ervaren clublid dat voor je instond. Door publicatie van de kandidaat-leden in het clubblad konden andere leden bezwaar maken. Toch bleek dat niet voldoende, vooral toen de aanwas van nieuwe leden, zoals gevreesd, goed op gang kwam. Het bestuur wilde de toelating beter organiseren en stelde in

1954 een ballotageregeling en -commissie in. Ballotage is stemmen over iemands toelating als lid. De commissie ging voortvarend aan de slag. De procedure lag al klaar. Er kwamen beoordelaars – ervaren clubleden, voorgedragen door de afdelingsbesturen. Wilde je lid worden, dan moest je in het eerste jaar tweemaal op een clubterrein een beoordelingsgesprek voeren.

De kandidaten hadden bij hun lidmaatschapskaart twee beoordelingsstrookjes ontvangen. Was je toe aan beoordeling, dan gaf je een ingevuld strookje aan de kampmeester. Die had dan al geconstateerd of er een beoordelaar aanwezig

was, herkenbaar aan een rode sticker met 'BEOORDELAAR' in de lidmaatschapskaart. De beoordelaar ontving het strookje en maakte een afspraak voor het gesprek. Dat vond altijd bij je tent plaats. Meestal gezellig, want het ging vooral over ervaringen, tentmodellen en vakanties. Tussendoor kwamen de clubregels aan de orde. Het hele gezin moest aanwezig zijn en liefst meepraten. De beoordelaar lette op kampeermateriaal en gedrag. Op het strookje werd aangekruist: geschikt, minder geschikt of ongeschikt en dat ging terug naar de ballotagecommissie.

In de praktijk werd een ruime meerderheid geschikt bevonden. Minder geschikt was je als je bijvoorbeeld kampeerde in een te grote tent en weigerde naar een kleinere over te stappen. De ballotagecommissie moest later dan maar uitmaken of iemand geaccepteerd werd. Ongeschikt was je als je permanent rotzooi om je tent had, niet meedeed aan corvee, geen interesse toonde in de NTKC en geen tijd had voor werkdagen.

Het hele gezin moest aanwezig zijn en liefst meepraten

De ballotagecommissie had veel werk. Rond 1980 waren er ruim 1000 beoordelingsgesprekken per jaar afgenomen door 176 beoordelaars. Elk jaar waren er kandidaten die vonden verkeerd te zijn begrepen, niet aan gesprekken waren toegekomen of voor zichzelf op aanpassing van de regeling aandrongen. Alles werd schriftelijk beantwoord. Dat kostte de commissie meer tijd dan het eerste beoordelingsjaar. Daarom werd de beoordelingsperiode naar 2 jaar verlengd.

Dat dit ballotagebeleid 35 jaar standhield geeft wel aan dat de meeste clubleden ondanks bezwaren toch wel

tevreden waren over het systeem. Vooral toenmalig voorzitter Anton de Vries hield eraan vast. Hij hamerde bijna 20 jaar in zijn maandelijkse voorwoord in Buitenspoor op kampeerstijl, gastvrijheid en zelfwerkzaamheid. Elk jaar vond landelijk overleg plaats van ballotagecommissie, beoordelaars en bestuursleden. Fanatieke beoordelaars, die afbreuk deden aan het imago, werden teruggefloten – een delicate taak. Beoordelaars die niets produceerden werden afgevoerd van de lijst. Vaak onder protest, want de functie gaf betrokkenen onbedoeld enig aanzien in de club.

In de tachtiger jaren kwam onder Antons opvolger Hans van Oostveen, die op vernieuwing was gericht, het einde van de regeling in zicht. Al enige tijd brokkelde het draagvlak voor ballotage af. De club had inmiddels een flink aantal terreinen en die moest je gebruiken en onderhouden. Daar had je veel leden voor nodig. 'Verlaag de drempel', werd het devies. Als gevolg veranderde de Algemene Ledenvergadering (ALV) in 1987 de ballotageregeling in een toelatingsreglement. De ballotagecommissie werd 'adviescommissie toelatingsbeleid'. De beoordelaars moesten in hun lidmaatschapskaart over de rode sticker een gele sticker plakken met de vermelding 'KONSULENT'. Het beoordelingsstrookje werd een kennismakingskaart zonder beoordeling. Die beoordeling gebeurde achteraf. Na meningsverschillen trad de adviescommissie in 1989 af. Het clubbureau nam de administratie over. De konsulententaken gingen naar afdelingsbesturen. Er volgden bewogen jaren met soms verhitte discussies over de toekomst van de NTKC. In opdracht van de ALV (motie Stolp) brachten werkgroepen adviezen uit over gewenste veranderingen.

Het is de verdienste van voorzitter Frans Schlüter en de zijnen geweest dat dit alles in 1995 een plek vond in het toen baanbrekende 'Reglement voor het Clublidmaatschap'. Hiermee konden niet-leden nog steeds geïntroduceerd worden, maar je kon je ook simpel online als kennismakingslid aanmelden. Daarmee was het bolwerk van de ballotage definitief geslecht. <

Report ou de la carte d'identité : 58 8670 I
De Bilt
29 - 2 - 1986

Hier de gegeven

FICC-AIT-FIA FAMILIA ASSURANCE R. C. T. P. INSURANCE H. P. VERZEKERING SEGURO R. C. 1986	FICC-AIT-FIA FAMILIA ASSURANCE R. C. T. P. INSURANCE H. P. VERZEKERING SEGURO R. C. 1987	FICC-AIT-FIA FAMILIA ASSURANCE R. C. T. P. INSURANCE H. P. VERZEKERING SEGURO R. C. 1988
---	---	---

Ce carnet n'est valable que lorsqu'il est muni d'une vignette pour l'année en cours.

Signature : J. Das

g met jaarzegel, pasfoto en handtekening van houder

Club d'adresse : NEDERLANDSE TOERISTEN KAMPEER CLUB
Membre de :
Affilié à : Fédération Internationale de Camping et de Caravaning
APSKAART - VERZEKERINGSBEWIJS
1986
1987
1988

69303 H V
J. DAS
64068

Nom et prénom :
Adresse :
Domicile :
Date et lieu de naissance :
Nationalité : NEDERLANDER Profession :

valable sans de houder

Begrazing voor biodiversiteit

Tekst Peter van Heek,
foto's Laure van Heek

Sinds een paar jaar lopen er regelmatig schapen, geiten, een ezel en een muilnier (kruising tussen een ezel en een pony) op een afgezet deel van ons terrein Masterveld. Dit om de biodiversiteit op twee hectare van het terrein te vergroten.

Jaarlijks bloeit op dit stuk grond onder andere de gevlekte orchis. Wageningen Universiteit telde er een aantal jaren geleden 20.000 per hectare. Ook komt voorzichtig heide op. Deze natuurontwikkeling versterkt de biodiversiteit en laat een geslaagde transformatie van landbouwgrond naar een perceel met vochtige heide zien. Echter, door grote bomen in de buurt ontstaat veel opslag van ruwe berk en schietwilg. De afgelopen jaren is dit

bestreden door deze jonge boompjes uit te trekken en uit te steken, door de stichting voor Particulier Agrarisch Natuurbeheer (PAN) en de inzet van NTKC'ers. Helaas hebben we moeten vaststellen dat door dit beleid ('snoeien doet groeien') het aantal bomen niet is afgenomen. En elk jaar komen er weer nieuwe boompjes op en neemt het aantal orchideeën af. Om dit probleem op te lossen zijn 3 opties onderzocht.

Optie 1: Niets doen

De 2 hectare worden dan vanzelf een berken-wilgenbos. Maar bij de uitbreiding van ons terrein in 2013 heeft de NTKC een provinciale SNL-subsidie (Subsidieregeling Natuur en Landschap) aangenomen, waarmee we een kwalitatieve verplichting zijn aangegaan om – in het kader van natuurontwikkeling – het doeltype vochtige heide te realiseren op het voormalige maisland. Als we bewust niets doen, verandert het doeltype in bos. Bij controle moet dan het totale bedrag aan aanlegsubsidie plus een boete worden terugbetaald aan de provincie. Dat zou ongeveer € 20.000 kosten.

Optie 2: Opslag snoeien met vrijwilligers en/of maaien door PAN

Het terrein is te groot om met vrijwilligersinzet goed te beheren. Gebleken is dat 1 keer per jaar maaien niet voldoende is.

Daarnaast zorgt het maaien voor extra druk op de vochtige grond en maaien bij hoge grondwaterstand (in het voorjaar) kan alleen met een tractor op rupsbanden. De kosten van het maaien vallen dan 2 keer zo hoog uit.

Optie 3: Rantsoenbegrazing door schapen

Een schaapherder uit de omgeving heeft ruim 30 jaar ervaring met rantsoenbegrazing. Hij laat Bentheimer schapen, af en toe vergezeld door dwerggeiten, grazen. De dieren krijgen steeds een ander deel van het gebied om bladeren van jonge boompjes te eten. Het gebied is afgezet met speciale netten die zorgen dat wolven, honden en ander wild buiten de omheining blijven. Deze schapen en geiten eten bittere houtsoorten zoals ruwe berk, wilg en els. Met een ezel en een muilnier, die ook opslag eten maar vooral als waarschuwing en afschrikking dienen voor wolven, vormen ze een goed team. Wolven hebben ontzag voor ezel en muilnier, die beide veel geluid kunnen maken. Voor deze dieren is het wettelijk verplicht dat er een schuilgelegenheid is, daarvoor gebruiken we een tweedehands paardentrailer. Voor een succesvolle aanpak is het nodig om voor een periode van minimaal 5 jaar deze

beheersvorm in te zetten. Benodigde eenmalige investering: € 6.500.

Na afweging van alle voor- en nadelen is gekozen voor optie 3.

Van de SNL-subsidie van de provincie Gelderland kunnen we de schapen laten grazen, maar voor de benodigde materialen was geen provinciaal subsidiepotje. Wel bracht de betrokken ambtenaar ons op het idee om een aanvraag in te dienen bij het SBNL Natuurfonds en het Van Hemert tot Dingshof-Coldewey Fonds. Dit bleek een goede tip en zo kregen we alsnog de gevraagde € 6.500 bij elkaar. De toekenningscommissie waardeert onze inzet met vrijwilligers en de nieuwe vorm van beheer door begrazing met Bentheimer schapen, dwerggeiten, een muilnier en een ezel om de biodiversiteit te verhogen op het perceel vochtige heide. Met deze bijdrage zijn 10 wolfnetten, de tweedehands paardentrailer, het schrikdraadapparaat en aanleg voor stroom en water gefinancierd.

Resultaat tot nu toe

De begrazing verloopt boven verwachting. Alle blaadjes van de jonge opslag worden opgegeten waardoor de fotosynthese stopt en de opslag langzaam doodgaat.

Steeds eerder dan gepland moeten de schapen weg omdat er niet meer genoeg voer voor hen is. De soms extreme droogte maakt het voor de heide en orchideeën niet makkelijker om te groeien, maar we blijven vooruitgang zien. Met de schaapherder is afgesproken dat we deze vorm van beheer minimaal 5 jaar volhouden. Nog 3 jaar te gaan.<

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Wandelend in de Lage Vogezen, bij het dorp Godoncourt, trof Margreet Vermeulen het zwerversteken aan op een (grens)paal.

In het leeslicht ... Willy Mooij

Leeftijd: 70
Woont in: Leiderdorp
Lid sinds: 2023
Kampeert in: Limmen

Tekst en foto Margreet Geels

Hoe ben je lid geworden?

Via een kennis, die nu ook deelnemer is van de Kennemerland Fietstocht (KFT). Zij nam mij mee als introductie naar De Valkenbelt. Altijd een boek mee als je kampeert? Eigenlijk wel. Zo ook nu, terwijl ik onderweg ben met de KFT.

Lees je veel?

Elke dag lees ik wel een uurtje in een boek en daarnaast lees ik de krant. Ik lees fictie en non-fictie.

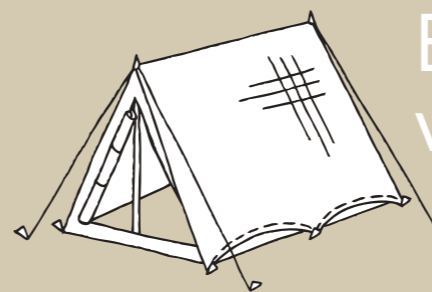
Wat lees je nu?

Station Malma van schrijver, journalist en blogger Alex Schulman (1976, Zweden). Zijn eerste roman is de bestseller *De Overlevenden*, in 2020 in Nederland in vertaling verschenen. In *Station Malma* laat de schrijver op aangrijpende wijze zien hoe pijn en verlies van

generatie op generatie worden doorgegeven. In hoeverre staat het verleden vast en in welke mate is de toekomst te beïnvloeden? Geen gezellig feelgoodboek, maar ik vind het een indrukwekkende en aangrijpende roman over de nawerking van een traumatische gebeurtenis op de levens van drie generaties vrouwen in Zweden. Hij maakt ook gebruik van gebalde beeldspraak: elke conversatie met Oskar voelt als 'praten met iemand onder water'. En: 'Harriet is het meisje van wie de remblokken zijn verwijderd'. Alles ademt onvermogen, onbereikbaarheid en verlies. Ondertussen zit ik rustig op een mooi kampeerterrein en besef ik dat de natuur er altijd is en ik niet alleen ben.

Thuislaten om een boek mee te nemen?

Niets, het gaat gewoon mee. Op de fiets is meer of minder gewicht geen probleem.

Tent & techniek

Illustratie Loes van Oosten, loesvanooosten.com

Bikepacken en vakantiefietsen

Bikepacken is de laatste jaren een trend. Vorig jaar stond er nog een leuk reisverslag in *Buitenspoor*. Maar wat is het eigenlijk? En waarin verschilt het van ouderwets vakantiefietsen?

Ten eerste: bikepacken is een trend die door de fietsindustrie aangejaagd wordt. Er worden nieuwe fietsmodellen, nieuwe tassen en een aparte kledingstijl gepromoot. Dat mag natuurlijk, maar dat wil niet zeggen dat je het zonder al die nieuwe dure spullen niet kunt doen.

Bikepacken is overgewaaid uit de Verenigde Staten waar het ontstaan is uit de behoefte om met je mountainbike meerdaagse tochten diep in de natuur te maken. Daartoe moet je met bandjes, riempjes en touwtjes essentiële uitrusting als een slaapzak, matje, bivakzak en eten aan je fiets binden. Veel kun je dan niet meenemen, niet alleen omdat het niet past, maar ook omdat je dan met je mountainbike geen hellinkje meer op komt. Bikepacken kenmerkt zich dus door een spaars minimalisme: je neemt echt alleen het allernoodzakelijkste mee, waardoor je bewegingsvrijheid vergroot wordt. En dat kan natuurlijk weer leiden tot een gevoel van romantiek en vrijheid, waarvan de buitensportmens zo gelukkig wordt.

Om te voorkomen dat je met je brede laaghangende fietstassen achter rotsblokken of struikgewas blijft hangen, houden bikepackers hun fiets met bagage zo smal mogelijk. Dat komt ook de stroomlijn ten goede. En dat heb-

Klassieke bikepackingstijl

Offroad bikepacking

Vakantiefiets met zijtassen

ben de langeafstandsrijders ontdekt, die hun bagage in bikepackingstijl aan hun racefietsen gingen hangen. Kort gezegd is bikepacken dus een minimalistische stijl van fietsvakantie vieren waarin bagage rechtstreeks aan een fiets zonder dragers wordt gebonden om zo betere fietsresultaten te bereiken, hetzij offroad, hetzij op de weg.

Wil je extreem lange dagafstanden afleggen op je fietsvakantie, of wil je

ongebaande paden verkennen op je mountainbike, dan kan de bikepackingstijl van pas komen. Bovendien is bikepacken meer geschikt voor kortere trips. Dan hoeft je niet zoveel schone onderbroeken mee te nemen. Doe je het liever wat rustiger aan, ga je langer op vakantie en wil je wat comfort, zoals een stoeltje, een tent, een pannenset en veel schone kleren, dan is de klassieke vakantiefiets met zijtassen misschien meer jouw stijl.

In de praktijk bestaan er echter allerlei tussenvormen. Je kunt ook minimalistisch kamperen met een fiets met bagagedragers en zijtassen. Je kunt je mountainbike huizenhoog en loodzwaar volpakken. En je kunt beide stijlen naar believen met elkaar combineren. Alles mag, en alles kan.

Tekst en foto Huibert Crijns

In reactie op mijn artikeltje over slaapzakken in het vorige *Buitenspoor* schreef Jenny Schoemaker aan de redactie: "Voor dons worden dieren gedood. Dat wil je niet als je vegetariër of veganist bent, of het goed voor hebt met vogels (en ik hoop dat er daarvan veel zijn bij de NTKC). Zelf koop ik om diervriendelijke redenen nooit artikelen met dons erin. Als ik de schrijver van het artikel moet geloven ontzeg ik mezelf daarmee nogal wat luxe, maar dat heb ik graag over voor het welzijn van de vogels."

Een waardevolle aanvulling op mijn artikel – en inderdaad een belangrijk argument om mee te laten wegen in je keuze tussen dons, synthetisch of een ander materiaal. Ik moet eerlijk toegeven dat ik hier niet eerder bij heb stilgestaan. Het heeft me wel aan het denken gezet.

Nieuws van de club

Bericht van het Clubbureau

Hoe zit het ook alweer? Een kleine samenvatting van de regels rondom lidmaatschap en contributie.

Het lidmaatschap wordt steeds aangegaan voor een jaar en loopt van 1 oktober tot en met 30 september en wordt bij niet-opzeggen automatisch verlengd. Opzeggen kan tot 1 september. Alle leden hebben een lidmaatschapspas, ook alle kinderen. Bij tijdige betaling blijft de huidige pas geldig. Tot de leeftijd van 16 jaar vallen kinderen onder het lidmaatschap van de ouders/verzorgers, daarna kunnen ze zelf NTKC-lid worden. Facturen voor de contributie worden in oktober/november verstuurd. Voor de actuele tarieven zie de website (<https://www.kampeerclub.nl/pagina/lid-worden#kosten>).

KAREN overal

Het grote inschrijfboek, met zijn talloze doorhalingen, kleine en grote verschrijvingen, helemaal niet of net niet kloppende kolomtotalen en de doorvonken van het kampvuur of regendruppels onleesbaar gemaakte cijfers heeft de afdelingspenningmeesters en medewerkers van het clubbureau jarenlang bergen werk bezorgd. Dat moest anders en dat kon ook anders.

Zoals eerder in Buitenspoor aangekondigd (zie de Techniek rubriek in BS 1 2023) is er hard gewerkt aan een oplossing en inmiddels is KAREN (Kampeer Register NTKC) op alle terreinen geïnstalleerd. Hulde aan de Werkgroep Automatisering. Voor wie niet kan wachten tot hij/zij weer eens kampmeester mag zijn en alvast het KAREN-gemak wil ervaren, staat er op de site een uitstekend instructiefilmpje (<https://www.kampeerclub.nl/pagina/inschrijven-met-karen>).

Einde oproep

Vanaf begin 2022 verscheen op deze pagina een oproep voor het beschikbaar stellen van herinneringen aan de Caravansectie (voorheen KampeerWagenSectie) in de vorm van documenten, afbeeldingen, illustraties, verhalen, anekdotes, etc. Het betrof met name herinneringen aan de periode van voor 1990. De dankbaar ontvangen bijdragen op deze oproep zullen in de komende tijd verwerkt worden in een blijvende herinnering aan het 75-jarig bestaan van de Caravansectie in 2024. Elly Groen-Baijens

Persoonlijke berichten

Overleden

**Fred Franken
Zetten,
15 juni 2023**

**Georgine Das-Reintjes
Bosch en Duin,
1 juli 2023**

Hoogspanning

De Slufter is in elk jaargetijde een populair terrein. Dat is niet alleen te zien aan het aantal overnachtingen, maar ook aan de drukte in het oplaadhok.

Metallica op Masterveld

Deze zomer trof Willem Brons op Masterveld een bijzonder insect aan: een groengoudglanzende tor. Zijn foto hebben we voorgelegd aan onze natuurexpert Karin Koppen. Zij stelde via ObsIdentify vast dat het om de gedeukte gouden tor (Protaetia metallica) gaat, het iets minder zeldzame maar daarom niet minder prachtige neefje van de gewone gouden tor (Cetonia aurata).

Schoonmaaklijst

Al jaren hangt ons de dreiging boven het hoofd dat de NTKC vennootschapsbelasting moet betalen. Tot nu toe hebben we nog geen aanslag gehad, maar wat in het belastingvat zit, verzuurt vast niet. Gelukkig kunnen we de onbetaalde vrijwilligersuren aftrekken van het resultaat. Dan moeten we in onze opgave wel de lidmaatschapsnummers verwerken – vandaar dat je op de schoonmaaklijsten steeds vaker een kolom voor je lidmaatschapsnummer zult aantreffen.

schoonmaaklijst

NTKC Nederlandse Toeristen Kampeer Club

Wij maken gezamenlijk het toiletgebouw schoon, het is vaak fijn als er iemand meehelpt, dan heb je ook sneller klaar. De club betaalt alle corveelijsten. Het is fijn als u daar uw lidmaatschapsnummer bij zet. Bij voorbaat dank hiervoor.

Naam	Tijd	Waar	Lidmaatschap nummer	help mee	Belasting

MIN-TEKEN minimaal een jaar verlengd

Mensen die de ziekte van Lyme oplopen, hebben dat vrijwel altijd te danken aan teken. Het MIN-TEKEN-project onderzoekt of het mogelijk is om de tekendichtheid in een gebied te verminderen, door dat gebied af te sluiten voor reeën. Uit onderzoek is namelijk gebleken dat reeën vrijwel exclusief de 'gastheren' zijn van reproducerende tekenvrouwtjes.

In het kader van dit project is van 2019 tot 2022 onderzoek gedaan op 3 NTKC-terreinen. Roggebot en De Valkenbelt zijn omrasterd om de reeën buiten te sluiten, bij 't Springendal is geen raster geplaatst. Vervolgens is 3 keer per jaar de tekendichtheid op elk terrein en in het naastgelegen (niet omrasterde) gebied gemeten.

Het onderzoek liet zien dat de tekendichtheid in de voor reeën afgesloten gebieden niet significant lager was dan in de niet-afgesloten gebieden. De tekendichtheid werd in de periode mei - september steeds lager en voor Roggebot waren de waardes in alle periodes hoger dan op de andere terreinen.

Het project is in elk geval met een jaar verlengd, om meer data te kunnen verzamelen. Het RIVM kan zo goed zicht houden op de jaartot-jaar verschillen. De hekken staan er al, dus is de investering minimaal.

Nieuws van de terreinen

Aquarel van Gertje Segond von Banchet, geïnspireerd door de coverfoto van Vincent Tollenaar uit 2021

Ik zag je op Den Treek
toen ik liep door het hoge gras

Ik zag je bij het kampvuur
waar je ook dicht bij me was

Ik zag je bij de heide
je liep even met me mee

En ook bij het toiletgebouw
zo rond een uur of twee

Je was er toen ik thuiskwam
bij het opruimen van de tent

Gelukkig zag ik je snel
Had wel verwacht dat je er bent

Je zoekt duidelijk gezelschap
voor een paar dagen of een week

Mensen blijf goed checken
Je wil geen ruzie met een teek ...

Taco de Koning

Verkassen

De pagina 'verkassen' in Buitenspoor is er voor foto's, tekeningen, anekdotes, avonturen, bespiegelingen en andere gedachten en ideeën van NTKC-ers. Allemaal vanuit het thema 'hoe beleef ik de NTKC?'. Elke keer iets anders, elke keer een ander perspectief. Stuur je bijdrage naar redactie@ntkc.nl.

Vind Bas Buitensport ook online!

Wees welkom voor inspiratie en advies in onze gezellige outdoorwinkel in Wageningen!

Bas Buitensport

Bevrijdingsstraat 11, Wageningen. Tel: 0317-426511, www.basbuitensport.nl

Kijk op kipcaravans.nl en bezoek de Kip Store

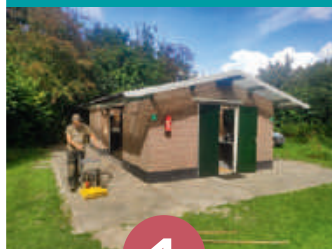
NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem

● Gastvrije terreinen:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

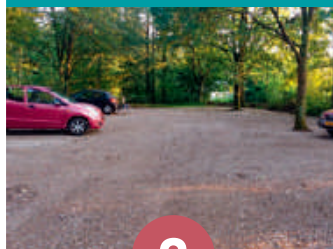
● Gastvrije leden:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije leden (inloggen als lid)

't Aagt,
Eenrum
Stoep is schoongemaakt,
gesteld, opgehoogd,
ingetrild, gelegd en ingezand.

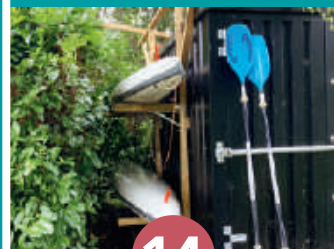
1

Austerlitz,
Austerlitz
Parkeerplaats is af en klaar
voor gebruik.

2

De Ronde Hoek,
Haastrecht
Wie wil kan op De Ronde
Hoek een stukje gaan
peddelen.

14

